

Passord

Før, når'n skulle ordne no', i kommun' hæl i stat,
så kunne en bære ringe dit, å ta en liten prat.

Det gikk an fint å ringe, no'n å prate mæ fæns støtt.
Dom kjinte deg frå før, visste godt når du var født.

Det var liksom så lettvent, at dom tok det ganske fort.
Det gikk an å få råd å hjelp, tæl dæ du sku ha gjort.

Nå lyt vi knote rundt på skjærm, å fylle inn i maler,
dæ systeme' vil ha ta øss, om ælle våre kvaler.

Men før vi kæn ha tru på, at dæ'r muli å få no gjort,
lyt vi huse på no'n tegn, å dæ lyt gjøras fort.

Har du itte brukernavn, hæl passord som du borde,
kæn du bære glømme ælt, du hadde sætt deg fore.

Når'n kjæm så langt i live, som tæl porten åt St. Peter,
så lyt vi bære håpe, at hæn huser å vi heter.

Men probleme' kæn bli før øss, å dæ er ganske vikti',
å stå dær optimistisk, uten passord som er rikti'.

Arve Thune